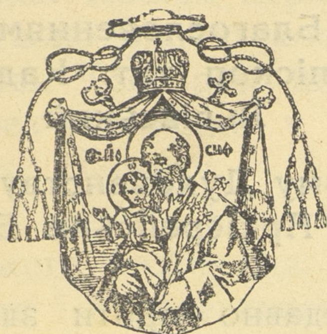
РІК 1933. Серпень-Листопад Ч. VIII-XI.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Андрей ШЕПТИЦЬКИЙ

Божою Милістю і Благословенням Святого Апостольського Престолу Митрополит Галицький, Архіепіскоп Львівський, Епіскоп Камінця Подільського

Григорій ХОМИШИН

Божою Милістю і Благословенням Святого Апостольського Престолу Епіскоп Станиславівський

Йосафат КОЦИЛОВСЬКИЙ

Божою Милістю і Благословенням Святого Апостольського Престолу Епіскоп Перемиський, Самбірський і Сяніцький

Григорій ЛАКОТА

Божою Милістю і Благословенням Святого Апостольського Престолу Епіскоп тит. Данійський, Помічник Перемиський

Іван ЛЯТИШЕВСЬКИЙ

Божою Милістю і Благословенням Святого Апостольського Престолу Епіскоп тит. Ададейський, Помічник Станиславівський

Іван БУЧКО

Божою Милістю і Благословенням Святого Апостольського Престолу Епіскоп тит. Кадоенський, Помічник Львівський

Всечесному Духовенству і Вірним
Божий Мир і Архієрейське Благословення.

Протестуючи недавно проти злочинів большевицької влади на Придніпрянській Україні, а передусім проти злочинів поповнених на сільському населенню, Ми спільним письмом заохочували Вас до посту, жалоби, молитви, до добрих діл для випрошення з неба Божого милосердя для страждучих і умираючих з голоду наших братів.

Ціле українське громадянство нашого краю, послухало Нашого зазиву і Комітет Ратунку України установив по порозумінню з Нами на 29 жовтня день національної жалоби і протесту, звертаючися до духовенства з проханням торжественних богослужень і відповідних проповідей на цей день.

Ідучи на зустріч бажанню Комітету, відзиваємося знову тим спільним посланієм до вірних Нашої Церковної Провінції. Відзиваємося спільним посланієм до всіх, щоби всіх зєднати у любові для наших терплячих братів.

Йде про ратування нашого народу; мусимо отже бути злучені любовю то того народу, Христовою любовю в одно. Ця любов розтягається далеко поза границі Нашої Церковної Провінції й обнимає всіх Українців і поза ними всіх терплячих, кривджених і вбогих. Вона обнимає і всіх незєдинених наших братів, що не мають великого щастя належати до вселенської Церкви, до того Христом установленого, а по цілому світі розсіяного всесвітнього братства любови. Наша любов звертається з особлившим співчуттям і глибоким болем до тих, що там за кордонами терплять невиносимі муки і вмирають з голоду. На вид того, що там діється, дрож грози і співчуття переходить майже ціле людство. Але те загальне співчуття не ратує голодуючих. Людська поміч при найліпшій волі мало може супроти страшної руїни. Ми майже безсильними свідками нечуваних і небувалих подій.

Всеж таки з великою вдячністю мусимо на цьому місці

згадати ті спочування нашій недолі зі сторони многих людей і народів, викликані Нашим першим письмом. З особлившою вдячністю вітаємо започатковану віденським Кардиналом Архієпископом Теодором Інніцером акцію для ратування України через створення у Відні інтернаціонального, міжконфесійного комітету.

А понад все віра кріпить Нас обітницею, що можемо упросити з неба Божого милосердя. Віра кріпить нас обітницею тріюмфу правди і справедливости.

Ми віримо й надіємося, що

»Воскресне Бог і розсиплються вороги Його і втікатимуть від лиця Його ті, що ненавидять Його.

Як щезає дим так і щезнуть, як тає віск від вогню.

Так погибнуть грішники від лиця Божого, а праведники звеселяться«.

Першим нашим письмом Ми взивали Вас взагалі до молитви, жалоби й покути, а сьогодні вертаємо до того самого та заряджуємо, шоби в неділю 29 жовтня — в день, коли обходимо празник Христового Царства — відбулися по всіх церквах торжественні богослуження, при яких буде відчитане те Наше письмо з відповідними поясненнями, притім додаємо ще усильну раду покутних діл, посту, сповіди й милостині.

Від травня відбуваються по парохіях торжества, при яких українська молодь прирікає Христові Цареві досмертну вірність. В надії, що та посвята Христові обйме усю нашу молодь, особлившим покликом звертаємося до неї. »Много може молитва праведного« —каже св. ап. Яков. Ми тим словом звернемося до Тебе, Українська Католицька Молоде: много може молитва невинних і чистих сердець. Прирікаючи Христові-Цареві в день Його празника на ціле життя вірність і послух, памятай про тих, що конаючи в болях, не мають потіхи молитви, св. Тайн і християнського похорону. Ви, невинні душі молодих, принимайте на себе хоч малу частину їх терпінь. Своєю покутою й молитвами сплатіть справедливости Божій за них. Такий закон Церкви — Христового тіла: як Христос муками і смертю заплатив за наші провини, так і ми одні за одних можемо терпіти, надолужувати, жертвувати своє життя та тим приспішувати кінцеву славну побіду Христа.

Благодать Господа Нашого Ісуса Христа і любов Бога Отця і причастя Святого Духа най буде зі всіми вами.

Дано у Львові, Станиславові й Перемишлі дня 17. жовтня Ювілейного Року 1933.

† АНДРЕЙ	*† ГРИГОРІЙ*	*† ЙОСАФАТ*
МИТРОПОЛИТ	*ЕПІСКОП*	*ЕПІСКОП*
† ІВАН	*† ІВАН*	*† ГРИГОРІЙ*
ЕПП. ПОМ. ЛЬВІВ.	*ЕПП. ПОМ. СТАНИСЛ.*	*ЕПП. ПОМ. ПЕРЕМ.*

Ч. 6798. — В справі Празника св. Священомученика Йосафата.

Сегорічний Празник св. Священомученика Йосафата переноситься на день 26. листопада с. є. на 25 неділю по Сході св. Духа.

Перед Празником належить всюди відправити тридневницю згл. девятницю, с. є. кождого дня відспівати молебен до св. Йосафата — де булоби більше число вірних — з виставленням Найсв. Тайн, виголосити коротку проповідь і відспівати суплікацію.

В сам день Празника с. є. в неділю 26. листопада відправлять Всч. ОО. Душпастирі торжественну Службу Божу в честь св. Священомученика і навязуючи до 1900-літного ювилею смерти І. Христа виголосять проповідь на тему, як дуже, навіть у зверхних обставинах уподібнився св. Йосафат у своїй мученичій смерти до страждань Божеств. Спасителя. По службі Божій належить відспівати »Тебе Бога хвалим« і уділити благословення Найсв. Тайнами.

В неділю перед Празником належить заохотити вірних, щоби численно приступали до св. Тайн.

Ч. 6799. — В справі голошення катехитичних проповідей.

Конференція всіх наших Епископів зібрана в Римі в осени 1932 р. рішила перевести для народу трилітний курс катехитичний, щоби в сей спосіб доповнити всі браки знання катехізму головно у старших, що задля ріжних причин не мали змоги основно обучитися в релігійних правдах.

Згідно з волею згаданої конференції епископату поручаємо зачати такий курс катехитичних проповідей на основі проповідей Швілінського в переводі О. Дра Левицького Ярослава почавши від неділі по Просвіщенню 1934 р.

Ходить про се, щоби навчити нарід всіх правд віри і уоружити тойже проти нападів сектантів і схизматиків. В тій цілі всі проповіди мають бути голошені не лишень в матерних церквах, але також і в дочерних. Де священик є хорий, має сі проповіди голосити його заступник.

Кожду таку проповідь належить так перевести, щоби при її кінці кождий зі слухачів міг дати відповідь на питання катехізму, яких проповідь є довшим поясненням. Найліпше буде, якщо священик при кінці проповіди повторить дотичні катехізмові питання і відповіди. Кожду слідуючу проповідь належить зачинати від ядерного повторення попередної проповіди. Що кілька неділь знову належить ще раз повторити вже обговорені питання катехізму.

Заряджуючи голошення катехитичних проповідей поручаю вести в осібній книзі точну їх евіденцію, оо. деканам поручаю, щоби наставали на виконання сего рішення, а при нагоді деканальних зборів застановилися враз з кондеканальними священиками, яким способом можнаби було як найуспішніше перевести сю справу, щоби як найбільше число людей могли почути сі проповіди.

Згадані проповіди будуть Всч. ОО. Душпастирі голосили лишень в неділі. У свята треба буде узглядновати ідею дотичного Празника. — † ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 6797. — Стан брацтв і релігійних товариств.

Еписк. Ординаріят взиває всіх Всч. ОО. Душпастирів, щоби найдальше до кінця грудня 1933 р. предложили тут через Уряди деканальні всесторонній звіт про стан брацтв згл. і товариств у своїх парохіях. У тому звіті мають дати вичерпуючі відповіди на ось такі питання:

1. Котрі брацтва згл. товариства находяться в парохії і коли котре основане? подати точну дату ерекції і затвердження статутів брацтва згл. товариства через Еписк. Ординаріят.
2. Хто під нинішню пору є провідником сих брацтв згл. товариств?

3. Яке число членів брацтв згл. товариств (хлопців, дівчат, шкільної молоді, чоловіків, жінок)?
4. Який розвиток брацтв згл. товариств?
5. Якщо брацтва згл. товариства в занепаді, то які цьому причини.
6. Яким способом можнаби було оживити брацтва згл. товариства?
7. Як часто відбувають брацтва згл. товариства сходини членів (згл. ревнителів і ревнительок)?
8. Чи відбуваються торжественні приняття до брацтв згл. товариств з доруценням грамот і медаликів?
9. Які практики релігійні відбувають члени брацтв згл. товариств?
10. Чи брацтва згл. товариства мають власні прапори?
11. Чи брацтва згл. товариства мають власний маєток і кілько він виносить?

Всч. ОО. Наставники деканатів припильнують, щоби відповіди на висше поставлені питання в пору були виготовлені, провірять їх, подадуть свої завваги і поставлять дотичні внески.

Ч. 5452. — Обезпечення церков, парохіяльних будинків і рухомого майна в „Дністрі“.

З уваги на всенародній характер одинокого українського Товариства Взаїмних Обезпечень »Дністер«, що своєю 40-літною діяльністю причинюється до піднесення економічного життя нашого народу — поручається Впр. Отцям Парохам і Завідателям: 1) Там де церкви і парохіяльні будинки досі остають в цілости обезпечені в ПЗУВ, (а необезпечених церков на 1/3 частину в »Дністрі« є ще 40%) виповісти письменно обезпечення 1/3 частини в ПЗУВ і обезпечити її в »Дністрі« за помічю місцевого аґента. По закону примусовому обезпеченню в ПЗУВ підлягають тільки 2/3 частини будинків, а 1/3 може бути обезпечена в іншому товаристві. Тому національним обовязком передусім Впр. Духовенства є використати цю законну можливість і обезпечити церкви і парохіяльні будинки на 1/3 частину в »Дністрі«. Якщо 1/3 не буде обезпечена в »Дністрі«, будинок мусить бути обезпечений на повну вартість в ПЗУВ. Завважується, що

речинець виповідження 1/3 обезпечення в ПЗУВ кінчиться вже 31. жовтня.

2) Там де церква і парохіяльні будинки є вже обезпечені на 1/3 частину в »Дністрі« подбати, щоби поліси »Дністра« були все вчас викуплені.

3) З уваги на часті випадки пожежі та крадежі церковної обстановки, дорогоцінностей і утвари подбати, щоби всі церковні рухомости були обезпечені від огню і крадежі в »Дністрі« і то на повну вартість, бо рухомости не підлягають примусовому обезпеченню в ПЗУВ. —

Ч. 6800. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 10. грудня 1933 виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

Деканат Балигородський: Загочевє. Дек. Бірчанський: Грозьова. Дек. Великомостенський: Мости великі. Дек. Височанський: 1. Гнила, 2. Гусне вижне. Дек. Горлицький: Рихвалд. Дек. Грибівський: 1. Снітниця, 2. Фльоринка. Дек. Добромильський: Тарнава. Дек. Жукотинський: 1. Липє, 2. Мшанець. Дек. Короснянський: Ріпник. Дек. Лежайський: 1. Дубрівка, 2. Кречовичі. Дек. Ліський: Тирава волоська. Дек. Лупківський: Радошиці. Дек. Мединицький: Ролів. Дек. Перемиський: Сливниця. Дек. Підбужський: 1. Звір, 2. Сприня. Дек. Порохницький: Дубецько. Дек. Риманівський: 1. Дальова, 2. Поляни сур. Дек. Тіснянський: 1. Ветлина, 2. Смерек. 3. Терка. Дек. Турчанський: Яблінка вижна. Дек. Чесанівський: Плазів.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва конкурсового іспиту як і ті, котріб вплинули по дни 10. грудня 1933, будуть уважані яко безпредметові.

Примічається, що Всч. ОО., що одержать презенту на таку парохію, котра крім матерної церкви має одну або більше дочерних, зобовязуються в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту, згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що дотації їх і скількість ґрунтів приналежних до парохії будуть, без згляду на інституцію пароха

на дану парохію, нормовані по гадці Конкордату і обовязуючих в Епархії норм за відомостю Апост. Престола.

Збірка на „Петрів гріш“.

Арламівська воля зол. 4·15, Артасів 2, Бабина 7, Бандрів 5, Баниця 2, Батятичі 7, Бахів 2·23, Бахір 2, Башня 6, Береги дол. 2, Белз 5, Березець 5, Бігалі 6·88, Бітля 5, Биків 5, Близянка 1·10, Бобятин 2·56, Боднарка 5, Болохівці 9·30, Болестрашичі 5, Боратин 6, Бориня 5·20, Брониця 5, Брусно 2·50, Будинин 4, Букова 5, Ванів 3, Ванівка 5, Ванькова 16, Вапівці 3·50, Варяж 4, Вацевичі 5, Вербляни 3, Війське залуж. 5, Військо 4·50 Вільки Мазовецькі 4·47, Вільхівці 4·30, Вільшани 2, Вірхомля 10·70, Волиця 10, Волошинова 2·32, Волоща 4·90, Волчищовичі 4, Воля нижна 5, Воля цеклинська 3, Вороблевичі 8·40, Вороблик Кор. 15, Воютичі 2·50, Вяцковичі 4, Галівка 7·28, Гладишів 10·44, Гломча 4, Голе равське 2, Городище 4·60, Горинець 5, Горожанна вел. 6·60, Горохівці 2·50, Горуцько 3·50, Горянка 7, Грімно 3·25, Дахнів 11·55, Двірці 4·28, Диниска 5, Дністрик дуб. 1·50, Добра 9·17, Добрачин 4·40, Добряни 4, Добромиль 15·08, Добрусин 8, Довжнів 5, Жабче мур. 4·18, Жапалів 5, Жерниця 5, Жужель 5, Жуків 9·35, Журавці 5, Забірє 3, Загірє 7, Загочевє 3, Загутинь 3·37, Залісє, 5, Заліска воля 3, Залокоть 4. Звертів 8, Зіболки 4, Ільник 3, Кавсько 15, Кальниця 3, Карликів 7·10, Квасинина 5·65, Кінське 2·50, Кліцко 5, Клоковичі 4, Княжпіль 4·01, Комарно 10·30, Конів 5, Конюшки корол. 3·75, Колодруби 4, Корениця 5, Коритники 5, Коровиця 2·50, Коростно 15, Корчмин 3, Костарівці 5, Красна 5, Кремпна 5, Крехів 9, Криниця 2·15, Кропивник новий 4, Кропивник старий 8, Крупець 2·50, Куличків 2, Купновичі 5, Курилівка 3, Лаврів 7·46, Ластівки 3, Лівча 4, Лівчиці 3·16, Лімна 10·15, Лімна жук. 4·50, Ліско 10, Лісковате 5·50, Лімна 5·40, Ліщовате 4·63, Літиня 9·34, Либохора 9·50, Липа 3, Липє 2·50, Лопінка 2, Лопушанка хом. 5, Лужок дол. 3·28, Лосинець 3, Лукове 5, Любачів 10, — 3, Люблинець 8, Маґерів 3, Майдан сін. 4·77, Маковиско 5, Малнів 5, Мацина велика 5·50, Мацошин 5, Медвежа 5, Михновець 4, Мишлятичі 3, Михалевичі 5, Михалевичі др. 3·30, Мігова 5, Міжинець 12, Млини

4, Мокротин 12, Мокряни малі 4, Монастир 2, Монастирець 5'10, Мости великі 5, Мохначка 4'45, Мшанець 3, Нагачів 5, Нагірці 10, Наконечне 3'26, Негрибка 15'30, Недільна 7'27, Ниновичі 3, Нисмичі 4, Ніновичі 3, Новий Санч 5, Олешичі 9, Ольховець 3'50, Ольшаник 3, Опака 8, Опарівка 3, Павлокома 2, Передільниця 4'50, Перемишль 18'03, Підгайчики 4'30, Пили 8, Плазів 4'37, Плоске 3'14, Подемщина 2'35, Полонна 5, Поляна 3, Порохник 3'50, Посада риб. 7'70, Постолів 3'50, Потелич 25, Пралківці 10'13, Пристань 2'50, Пруси 5, Радимно 4'50, Радошиці 6, Реклинець 3, Речичани 3, Рибник 4'30, Рихвальд 5, Рогізно 7, Розсохач 13, Розділє 5, Розлуч 3'50, Розджалів 2, Руда монастирська 4, Самбір 15'77, Салаші 2'50, Свидник 4, Селиска 3'24, Середниця 3'10, Середне вел. 3'70, Сілець 4, Скварява нова 7, Скородне 1'77, Скопів 10, Смерековець 2, Смільна 2'50, Смільник 2, Снітниця 5, Сприня 3, Соколя 2'50, Сосниця 6, Старява сян. 6, Сторонна 5, Страшевичі 7, Стрільбичі 3'54, Стронятин 5, Суха воля 5'50, Східниця 3, Сянічок 5, Тарнава 8'91, Татари 9'62, Телешниця с. 5'50, Теплиці 4'40, Терло 2'40, Тисовиця 1, Топільниця 2'16, Торки 6'80, Тростянець 5'24, Трускавець 11'50, Тудорковичі 5, Тулиголови 1'63, Туринка 5, Тяглів 5, Угнів 9'28, Угерці мін. 5, Угринів 7, Ульвівок 5, Улазів 5, Унятичі 2'50, Устє руське 2'50, Устіянова 4, Фельштин 2'20, Хміль 2, Хлівчани 8, Цетуля 5, Чашин 4, Чернево 10, Чертеж 7, Шкляри 4, Шкло 5'15, Шляхтова 5, Щутків 4, Яблонів 3, Яблониця 2, Явірки 3'40, Явірник 4'85, Яворець 4, Яворів 23, Яворів мале передмістє 4'30, Яжів новий 3, Яжів старий 8, Якубова воля 6'50, Ялин 5, Ямна дільна 6, Ясель 2'50.

Ч. 5084. — Поручається книжочки: „Садочок українських католю Святих“ і „Пісні до укр. кат. Святих“.

Накладом Комітету будови церкви в Потеличі вийшли з печатні О.О. Василіян в Жовкві дві пов. книжочки. Зміст першої: Життєписи укр. катол. Святих з загальним переглядом і ілюстраціями, 136 сторін; а зміст другої: 7 пісень до укр. кат. Святих, ст. 16. Ціна обидвох книжочок з почтовою оплатою 1'20 зл. Чистий дохід призначений на будову гр. кат. церкви в Потеличі — місті. Книжочки написав о. Мих. Дороцький, парох потелицький.

З огляду на зміст: поглиблення культу наших катол. Святих, як і на призначення чистого зиску, поручається пов. книжочки Всч. Духовенству і вірним до приватних, парохіяльних, братських і читальняних бібліотек.

Набувати в гр. кат. Уряді пар. в Потеличі, п. в місці

Ч. 6453. — В справі розємчих судів.

Звертається увагу Всеч. Духовенству на уставу з дня 28. марта 1933 (Дн. З. Р. П. Ч. 29 поз. 253) о розємчих судах установлених в кождім повіті для справ віддовження сільських хліборобів, що задовжилися у приватних вірителів, які користи они віднести можуть так в розложенню сплати своїх довгів на довготермінові рати і обнижки відсотків від затягнених ними довгів, як і що до висоти залеглих вже і майбутніх чиншів аренди від ґрунтів рільних, наколи они повизші справи, предложать до унормовання згаданим розємчим судам, що урядуватимуть до якогось часу в повітах.

Ч. 6786. — В справі оплачування почтових посилок.

Подається до відома Всеч. Духовенства, що з днем 1. жовтня 1933 ввійшли в життє нові обовязуючі приписи о оплатах почтових посилок з дня 24. марта 1933 і з дня 22. липня 1933. Всякі посилки до Еписк. Ординаріяту, Еписк. Консисторії, до Урядів деканальних і парохіяльних належить оплачувати як посилки звичайні. За посилки ті в справах стисло урядових — не особистих — до Еписк. Ординаріяту і Еписк. Консисторії адресовані, буде Всеч. Урядам парохіяльним звернена видана ними квота в висоті відповідаючій приділови на сю ціль для тут. Епархії. За те всі посилки в справах особистих, подружих, церковних і т. и. належить оплачувати по приписам обовязуючої почтової тарифи з залученнєм значка почтового на відповідь. За ті видатки Уряди парохіяльні — зглядно самі Отці духовні не одержать жадного відшкодовання. Корреспонденцію до урядів державних і самоурядових в полагодженню справ, чито на їх візваннє, чи в виконанню обовязку законом означеного, як і в справах метрикальних або статистичних — належить висилати неоплачену з зазначен-

нням на куверті »На візваннє урядове« згл. »В виконанню законного обовязку“.

Ввиду висше сказаного ні уряди деканальні ні пароxіяльні не можуть наліплювати на листи значків: »посилка урядова«, бо листи з такими значками почта уважає як неоплачені і домагається за них подвійної оплати.

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 6134. о. Погорецький Антін, парох в Брунарах завідателем деканату Грибівського.

Ч. 5842. о. Жук Віктор, парох в Жужелі заступником декана Белзького.

Ч. 4226. о. Яремкевич Василь, парох у Вовчім, Радником Еп. Консисторії.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 4753. о. Чайківський Кирило — Потік великий.
Ч. 5879. о. Кміцикевич Теофіль — Суровиця.
Ч. 5882. о. Жук Михайло — Михалевичі.
Ч. 5887. о. Татомир Теофіль — Підбуж.
Ч. 5889. о. Кульчицький Михайло — Маґерів.
Ч. 5898. о. Ліщинський Йосиф — Глиниці.
Ч. 5899. о. Мазяр Стефан — Мякиш новий.
Ч. 5905. о. Худа Михайло — Малнівська воля.
Ч. 5906. о. Білинський Омелян — Білич горішний.
Ч. 5907. о. Мриглод Петро — Красне.

Завідательства одержали:

Ч. 3270. о. Шуфлят Павло — Климківки.
Ч. 3270. о. Філяс Іван — Боднарка.
Ч. 4027. о. Евин Антін — Кречовичі.
Ч. 4597. о. Білинський Петро — Гнила.
Ч. 5272. о. Худик Володимир — Мшанна.
Ч. 5879. о. Стахняк Йосиф — Поляни суров.

Ч. 5882. о. Федунь Стефан — Снітниця.
Ч. 5882. о. Коцюмака Роман — Ролів.
Ч. 5906. о. Величкович Микола — Звір і доїздж. Сприня.
Ч. 6473. о. Солтикевич Іван — Гусне.
Ч. 6190. Тимчишин Ярослав — Долини.
Ч. 6473. Горечко Теодор — Мшанець.

Сотрудництва одержали:

Ч. 5703. о. Молодовець Микола — Нижанковичі.
Ч. 5703. о. Мацюрак Северин — упр. Довге.
Ч. 5887. о. Рожко Володимир — упр. Берест.
Ч. 5889. о. Шумило Ростислав — сам. Новий Санч.
Ч. 5905. о. Тріска Йосиф — сам. Турє.
Ч. 6243. о. Галабарда Йосиф ЧСВВ — Жовква.

Померли:

о. Яців Олександер, парох в Ролеві 28/8 1933.
о. Ломницький Антін, сам. сотр. в Розділлю 29/8 1933.
о. Устіянівсккий Мирослав, декан і парох в Смереку 30/8 1933.

Душі їх поручається молитвам Всч. Духовенства.

З гр.-кат. Еп. Консисторії.
Перемишл, дня 17. жовтня 1933.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.

II. ЧАСТЬ.

о. О. ОРСЬКИЙ.

Зовнішне й внутрішне апостоловання.

(Кілька гадок під розвагу з приводу Ювил. Року).

(Дальше).

Могучим середником в зовнішнім апостолованню є чин. катол. організація. На доказ цего нехай послужить хочби й Ірляндія. І вона переходила великі переслідування за часів англійського короля Генрика VIII. Тисячі католиків йшли тоді на муки, церкви замикано, за голови католицьких Епископів чи священиків призначувано нагороди. Але Ірляндія, якраз завдяки жертвенному чинові і сильній організації свойого духовенства витревала у вірі і при кат. Церкві. Сьогодні вона виборола собі цілковиту незалежність.

Коли знова недавно в полудн. Америці почав прибирати на силі комунізм а мійська рада в Буенос Айрес видала розпорядок, усунути з усіх шпиталів сестри-монахині, тоді за почином духовенства зорганізовано протести найвизначніших лікарів і професорів медицини в обороні сестер-жалібниць. Всі вони висказали своє узнання для діяльности сестер.

Противно, брак апостольського чину й кат. організації серед еспанського духовенства довів до відомих жалюгідних подій.

2. Внутрішне Апостоловання. Мимо великої й дійсної потреби зовнішного апостоловання, позістане однак всюди і по всі часи безперечно висша вартість внутрішного апостоловання.

Висша вартість внутрішного апостоловання. Внутрішне апостоловання висше стоїть чим зовнішне вже перед самим Богом і то в такій мірі, як висше стоїть внутрішне життя від зовнішного. В Бозі є повне, цілковите життя, Він є самим життям. А це життя Бога проявляється в найособливший спосіб не в зовнішних ділах (як нпр. в ділі сотворення) але у внутрішному діланню, що його Богослови зовуть: ad intra. В тім діланню Бог Отець від-

вічно родить Сина, через него св. Дух походить від Отця і Сина. А се є внутрішна, відвічна й безпереривна діяльність.

Також і сам наш Спаситель найперше практикував внутрішне апостоловання молитви, терпіння й скромної, укритої праці, заки розпочав своє зовнішне апостоловання. Зовнішному апостолованню присвятив Ісус Христос тільки 3 роки а внутрішному аж 30 літ. А й серед зовнішного апостоловання велику вагу клав Спаситель на внутрішне апостоловання. Кількож то разів бачимо Спасителя в Його апостольських подорожах, як Він усувається в гори або на пустиню, щоби віддатись внутрішному апостолованню, молитві чи то розважанню. »А Ісус відходив в пустиню і молився«, каже св. Лука (5. 16.) На розважанню переводив цілі ночі. »І був цілу ніч на молитві Божій« (Лук. 6, 12). Колиж Марта зажадала від Ісуса, щоби Він осудив позірну безчинність її сестри Марії і тим виказав висшість зовнішного, чинного життя, Ісус Христос відповів: »Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї «(Лук. 10.42.). Цим висказом сам Спаситель підчеркнув першенство й висшість внутрішного життя й з него випливаючого внутрішного апостоловання.

По взору Ісуса Христа ставлять і апостоли на першому місці внутрішне апостоловання, а хотячи віддатися зовнішному апостолованню, більше зовнішні річи (услугування при столах) полишають діяконам: „А ми (апостоли) молитви й служення слова пильнувати мемо" (Діяк. Апост. 6. 4.).

Висшість внутрішного апостоловання стверджують також Св. Отці Папи римські, св. Доктори і Богослови. По їх думці внутрішне апостоловання є: взнеслішим, бо має ширше поле ділання; певнішим, бо представляє менше небезпек; богатшим, бо зміцнює пориви душі, збільшує степень освячаючої ласки та каже душі ділати передовсім з мотиву любови; солодшим, бо душа віддана внутрішному апостолованню здається цілковито на Божу волю. Висшість внутрішного апостоловання так висказує одним реченнєм св. Бернард: »В ньому чоловік жіє чистіше, упадає рідше, підноситься скорше, поступає певніше, одержує більше ласк, умирає спокійніше, в чистилищи скорше очищується а в небі одержує більше нагород«.

Відношення внутрішного до зовнішного апостолування. Чинне життя і випливаюче з него зовнішне апостолування конечно потребує внутрішного життя. Кожде й найбільше зовнішне апостолування заломиться, як що його жерелом й силою не буде внутрішне життя.

Внутрішне життя забезпечує душу передовсім перед великими й многими небезпеками зовнішного апостолування. Скільки то небезпек подає зовнішне апостолування, знає це вже кождий священик-апостол, що хочби й найкоротший час цій праці посвячував свої сили. Апостол, що внутрішне життя легковажить, є несвідомим тих небезпек і такого можна порівнати до подорожного, що без оружжа відбуває небезпечну дорогу лісом, повним розбійників. Правдивий знова апостол, що передовсім практикує внутрішне життя, є свідомим тих небезпек, а вже сама свідомість можливих небезпек охороняє його оружжем молитви, іспиту совісти й розважання перед небезпеками.

Внутрішне життя подає дальше душі радість й потіху серед зовнішною апостолування. Життя чоловіка відданого зовнішному апостолуванню є повне проб, упокорень, противностей й терпінь. Душа апостола відданого внутрішному життю ті тягарі двигає з іншим успособленням, чим апостол, що внутрішне життя занедбує. Без внутрішного життя апостол скоро упадає на дусі, знеохочується до дальшої праці а цілий будинок його дотеперішної, нераз й дуже мозольної праці руйнується. Противно діється з правдивим апостолом, відданим внутрішньому життю. Йому якраз внутрішне життя подає щит проти знеохоти й з невіри. Душа такого апостола підноситься за кождим неповодженнєм єще висше. Очевидно, що й для правдивого апостола неповодження в його праці є жерелом смутку для нього, але такий смуток не зменшує його запалу. Його кріпить, піддержує те сильне переконання, що кожде неповодження, терпіння, спокійно переняте згідно з Божою волею, побільшує Божу славу та поступ в його власних чеснотах.

Вкінци внутрішне життя є необхідною умовиною плодовитости зовнішнього апостолування. Плодовитість зовнішного апостолування запевнив сам Ісус але тільки таким апостолам, що віддаються внутрішному життю: »Хто пе-

ребуває в мені а я в нім, той приносить много плоду«. (Ів. 15. 5.) Сі слова Ісуса Христа так обословує Св. Отець Пій Х.: »Щоби відновити всьо в Христі через апостольство чину, потрібна є ласка Божа, а апостол одержує її тільки тоді, коли є зєдинений з Ісусом. Тільки тоді, коли уформуємо Христа в собі, будемо могли легко віддавати Його родинам й суспільности. Всі про те, що беруть участь в апостольстві (роз. зовнішнім), мусять мати правдиву побожність (себто внутрішне життя)«. (Енцикл. до італ. Епископів з дн. 11. VI. 1905 р.).

Для підтвердження сеї правди, що плодовитість зовнішного апостоловання залежить в першій мірі від внутрішного апостоловання, вистарчить навести єще кілька прикладів з історії Церкви.

Св. Василій Великий був лиш кілька літ (8) Епископом. В тих роках поконав він єресь, зорґанізував монашество, та полишив діла, що перетревали століття. А все то були овочі не так вродженого таланту і енерґії, як глибокого внутрішного життя. Його апостольські труди, це овочі довгих літ молитви й покути.

Д. б.